

Útok na východní točnu

Jako dítě předškolní a raně školní jsem o prázdninách pobýval v jihočeské Blatné, obklopené rybníky a žulovými lomy s okolními výsypkami, u svého dědečka, ředitele tamní školy. Měl v knihovně malý *Brehmův život zvířat* – o tyto knížky jsem měl největší zájem. Nejdříve jsem byl omezen na obrázky, když jsem se naučil číst, vrhl jsem se i na texty. A nějak už od začátku mne fascinovali hadi a různé příběhy o nich, jimiž byl příslušný díl knihy vyšperkován.

Samozřejmě jsem se snažil nějakého hada najít v přírodě nejbližšího, později i vzdálenějšího okolí. První, co se mi podařilo, bylo chytit za ocas ještěrku, která mi ho ponechala v ruce a utekla bez něj. Přišlo mi to tuze líto, a od té doby jsem byl velice opatrný.

V okolí žily z hadů jen užovky obojkové a jen výjimečně jsem ulovil – až za Bezdědovicemi směrem k Bělčicům – na pasece užovku hladkou. (O tom se můžete dočíst v knížce *Moji přátelé hadi* na s. 93; viz <http://www.hales.wz.cz/>). Jinak nic. Z našich druhů hadů jsem nejvíce toužil po užovce Aeskulapově, vévodící znaku věd lékařských. Dnes se nazývá „stromová“, zásluhou radikální reformy českého názvosloví živočichů od Kratochvíla a Bartoše. Na stromech však nežije, ani tam obvykle neloví, jen má vynikající schopnost šplhání po čemkoliv. Jako ohlas na tuto reformu se pak tomu Kratochvílovi říkalo Kratochlív. Vyniká svalovou silou i pohybovou elegancí (ten had samozřejmě) a vůbec je ho možno prohlásit za jakousi aristokracii mezi hady. O jeho prokazatelném výskytu v Čechách nebylo všeobecně nic známo (i do pozdější *Červené knihy českých ohrožených druhů* se ho podařilo protlačit, až když jsem Leiskému předložil překvapivý nález Mikšovského ze západních Čech).

A tak přirozeně moje první „sólóvá expedice“ zamířila na Slovensko. Měl jsem jen nepatrný finanční obnos, tenkrát byla ke všemu ta drastická měnová reforma, kdy z pětikoruny se oficiálně stala koruna, ale z peněz, které jste měli v kapse nebo v bance, zůstala po výměně jen padesátina. O výskytu „eskulapek“ na Slovensku byly mezi pražskými znalci jen dvě vědomosti – jedna se vztahovala k vrchu Kobyla nad bratislavským Devínem, druhá tak nějak obecně k pohoří